Restaurants
Bijgedragen door Wijbrand Schaap
zondag 01 februari 2004
Het wordt weer leuk in de Nederlandse restaurants

We gaan
steeds meer op Frankrijk lijken. Komt natuurlijk omdat we deel
uitmaken van Europa en Frankrijk daar best belangrijk in is. Maar nog
leuker is dat zij van Michelin intussen vinden dat wij in Nederland
best lekker kunnen koken. Een tweede restaurant met drie sterren is
best goed. Maar helaas is een restaurant met goed eten nog steeds
even zeldzaam als eentje met goede bediening. Dat is de schuld van de
hoogconjunctuur.

Zeg nu
zelf: toen de aandelen door het plafond heen schoten was er toch geen
snackbar meer te vinden waar je normaal werd bediend? We wilden
allemaal zo graag uit eten dat iedere Jan Doedel een restaurant kon
beginnen, waarin zelfs de grootste hufters nog een baantje konden
krijgen als ober. Wij konden klagen wat we wilden, maar uiteindelijk
moest je gewoon dankbaar zijn als je na drie kwartier je glaasje spa
light op tafel gesmeten keeg door een huppeltrut die uitsluitend op
haar kledingmaat aangenomen was.

Er gloort
echter hoop. Nu het crisis is, wordt de klant gelukkig weer iets
belangrijker en zijn de grootste horken alweer ontslagen. En het gaat
nog veel beter worden. Dank zij Frankrijk. Of liever gezegd: dankzij
dat best wel belangrijke Europa.

Wellicht
herinnert u zich nog de taferelen in Zuid Frankrijk, afgelopen zomer.
Boze acteurs maakten daar het theaterfestival van Avignon onmogelijk,
omdat er werd bezuinigd op de werkloosheidsuitkeringen van de
theaterwerkers, die slechts met een paar producties per jaar hun
brood verdienden. Hun uitzonderingspositie, in feite een verkapte
subsidie, werd opgeheven, en acteurs moesten vanaf nu gewoon
solliciteren naar niet-passend werk als ze even twee maanden niets te
doen hadden.

In
Nederland leek er ondertussen geen vuiltje aan de lucht: de nieuwe
staatssecretaris van Cultuur kwam met een maar heel erg klein
bezuinigingetje, zodat iedereen in theaterland heel blij was, dat de
De Theatersite van wijbrandschaap.nl
http://wijbrandschaap.nl/tekst
Powered by Joomla!
Gegenereerd op: 10 September, 2010, 09:59

grote 20 miljard euro-operatie grotendeels aan hun voorbij ging.

Maar
helaas: men bleek vergeten dat we ook nog een Minister De Geus
hebben. Die sociale zaken doet. Minister De Geus gaat over de
tijdelijke uitkeringen voor de acteurs en theatertechnici in
Nederland die maar een paar producties per jaar doen. Dat zijn dus -
op die paar lui na die nog in dienst zijn bij Toneelgroep Amsterdam –
bijna álle acteurs en technici. En wat bleek: ook voor hen
gold er een uitzonderingsregel, net als in Frankrijk. En die
uitzondering wordt nu ook in Nederland opgeheven. Dat betekent dat er
geen vrije dagen meer zijn voor screentests, onbetaalde
repetitieperiodes en opfriscursussen. Opteren voor een filmrol, die
wel of niet over een jaar door zal gaan, kan niet meer, want dat vind
de baas van het bedrijf waar je secretaresse bent niet goed. Het
levert een enorme bezuiniging op, want groepen als Orkater, 't Barre
Land en Aluin kunnen onmogelijk voortbestaan als hun leden niet meer
tussen projecten door in de ww mogen. Afgelopen maandag schreven
beroemdheden als Gijs Scholten van Aschat en Halina Rein een
brandbrief, die werd afgedrukt in NRC Handelsblad.

Te laat
natuurlijk. Maar goed voor liefhebbers van restaurant-eten. Want er
is één plek waar tijdelijk werkloze acteurs zo aan het
werk kunnen, en dat ook nog eens heel flexibel: de horeca. Net als in
Parijs, waar iedere ober een tijdelijk zoekende acteur is. Binnenkort
hoeven we niet meer chic te doen in restaurants met Michelinsterren,
maar kunnen we lekker relaxed rondhangen in restaurants met
theatersterren. Uw carpaccio zal toch beduidend beter smaken als die
door Pierre Bokma aan tafel wordt gebracht. Uw jas zal in goede
handen zijn in een garderobe, beheerd door Will van Kralingen, en als
uw auto wordt geparkeerd door Mark Rietman hoeft u zich nergens
zorgen over te maken. Dit exclusieve genot duurt natuurlijk maar
even, want binnen een jaar weet niemand nog waar ze die aardige ober
eigenlijk van kennen. Dan is Stefan de Walle gewoon een leuke
toiletjuffrouw, en niet meer die onvergetelijke Cyrano.

Een
schrikbeeld? We hebben het er over een jaartje nog wel eens over, bij
een goed diner.
Verschenen in het Utrechts Nieuwsblad van 2
februari 2004
De Theatersite van wijbrandschaap.nl
http://wijbrandschaap.nl/tekst
Powered by Joomla!
Gegenereerd op: 10 September, 2010, 09:59